

Františkovo slovo

č. 103

Papež: Smilovat se znamená sdílet smutek druhých a proměnit ho v radost

Petrův nástupce: Duchovní analfabetismus odnímá schopnost modlit se

Papež: Duch svatý nepřináší nějaké jiné učení, ale dává život a účinnost tomu Ježíšovu

Poselství papeže Františka ke Světovému dni misí 2016

Světský duch rozděluje a ničí církve

Papež František pro deník *La Croix*: Evropa nemůže otevírat brány iracionálně

Syrští biskupové žádají zrušení hospodářských sankcí uvalených Evropskou unií

Papež: Ignorovat chudého znamená pohrdat Bohem

Nelze sloužit Bohu i bohatství

Kardinál Sarah vyzval Američany k odvážné obraně rodiny

Papež František: Ježíš nesmlouvá o pravdě - ale je milosrdný

výtah hlavních myšlenek z promluv papeže Františka a zpráv z Vatikánu. Plné znění naleznete na stránkách Radio Vaticana.

Papež: Smilovat se znamená sdílet smutek druhých a proměnit ho v radost

Vatikán. V sobotu dopoledne se konala mimořádná generální audience. Katecheze byla uvedena čtením z listu svatého Pavla Titovi (2,11-13), ve kterém apoštol národů vybízí ke spravedlivému a zbožnému životu v očekávání slavného příchodu našeho Spasitele. Papež František pak pojednal o milosrdenství jakožto slitovnosti a mimo jiné řekl:

„*Slitovnost, o níž chceme mluvit, je projev Božího milosrdenství. Je to jeden ze sedmi darů Ducha svatého a Pán jej uděluje svým učedníkům, aby „byli ochotni jednat podle hnutí Ducha svatého“ (Katechismus katolické církve, 1830). Evangelia nejednou podávají bezděčné zvolání nemocných, posedlých, bédných či trpících, kteří se obracejí k Ježíši slovy: „Smiluj se nad mnou“ (srov. Mk 10,47-48; Mt 15,22; 17,15). Každému Ježíš odpověděl pohledem plným milosrdenství a útěchou svojí přítomnosti. V tomto volání o pomoc či prosbě o slitování vyjadřovali všichni také svoji víru v Ježíše, kterého nazývali „Mistrem“, „Synem Božím“ a „Pánem“. Tušili, že v Něm je něco mimořádného, co jim může pomoci vyjít ze smutku, který na ně dolehl. Vnímali v Něm lásku samotného Boha. Přestože byl Ježíš tísněn zástupem, všímal si těchto proseb o smilování a slitoval se, zvláště když spatřil lidi, kteří trpěli a byli zraněni ve svojí důstojnosti, jako žena trpící krvácením (srov. Mk 5,32). Vybízal je, aby důvěřovali v Něho a v Jeho Slovo (srov. Jan 6,48-55). Projevit smilování znamená u Ježíše sdílet smutek člověka, kterého potkává, ale zároveň se osobně přičinit o proměnění tohoto smutku v radost.“*

15.5.2016

Petrův nástupce: Duchovní analfabetismus odnímá schopnost modlit se

V neděli dopoledne Petrův nástupce ve zcela zaplněné vatikánské bazilice sloužil mši svatou ze slavnosti Letnic, kterou se končí velikonoční období. Ve svatodušní homilii komentoval Kristův náměstek jeden nepřiliš exegeticky využívaný Ježíšův výrok pronesený v kontextu příslibu seslání Ducha svatého během Poslední večeře a zaznamenaný evangelistou Janem: „**Nenechám vás sirotky**“ (Jan 14,18). Mimo jiné papež řekl:

„*Duch je dán Otcem a vede nás k Otci. Veškeré dílo spásy je dílem znovu zrození, ve kterém nás **Boží otcovství skrze darování Syna a Ducha osvobozuje z osiřené**, do něhož jsme upadli. Také v naší době jsou patrná různá znamení tohoto osiřené: je to ona vnitřní samota, kterou vnímáme uprostřed davu a která se může stát existenciálním smutkem; domnělá nezávislost na Bohu, s níž souvisí jakýsi stesk po Jeho blízkosti; rozšířený duchovní analfabetismus, který nám odnímá schopnost se modlit; obtíž vnímat opravdovost a reálnost věčného života; nesnáze poznat v druhém člověku bratra, tedy syna téhož Otce; a další podobná znamení.*

*Proti tomu všemu stojí synovství, které je naším původním povoláním a je tím, proč jsme byli stvořeni, naše nejhlubší DNA, která však byla zničena a jejíž obnova si vyžádala oběť Jednorozeného Syna. Z nezměrného daru lásky, kterým je smrt Ježíše na kříži, vytryskl na celé lidstvo nezměrný proud milosti Ducha svatého. **Kdo se s vírou ponoří do tajemství tohoto znovu zrození, narodí se k plnosti synovského života.**“*

Papež: Duch svatý nepřináší nějaké jiné učení, ale dává život a účinnost tomu Ježíšovu

Na Svatopetrském náměstí se shromáždilo asi 50 tisíc lidí, aby vyslechli pravidelnou nedělní promluvu Petrova nástupce. Ten v samotném jejím závěru řekl:

„*Posláním Ducha svatého je vyučovat a připomínat, tedy vyučování a upamatovávání. Řekl nám to Ježíš: „**Přímluvce Duch svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl**“ (v.26). Duch svatý nepřináší jiné učení, nýbrž dává život a účinnost Ježíšovu učení, aby nebylo plynutím času smazáno či oslabeno. Toto učení vstěpuje Duch svatý do našeho srdce, pomáhá nám osvojit si jej v nitru, aby se stalo součástí nás, tedy tělem našeho těla. **Zároveň připravuje naše srdce, aby bylo schopno opravdu přijmout Pánova slova a Pánovy příklady. Pokaždé, když přijímáme Ježíšovo slovo ve svém srdci s radostí, je to dílo Ducha svatého.***

Pomodleme se nyní společně – letos naposledy – Regina Caeli a prosme Pannu Marii o mateřskou

přímluvu. *Kéž nám vyprosí milost být oživeni mocí Ducha svatého, abychom s evangelní neohrožeností dosvědčovali Krista, a stále více nás otevírá plnosti Jeho lásky.*“

16.5.2016

Poselství papeže Františka ke Světovému dni misí 2016

Na slavnost Letnic bylo zveřejněno papežské poselství ke Světovému dni misí, který je každoročně připomínán v měsíci říjnu. Publikaci svého poselství oznámil papež František během nedělní promluvy před modlitbou *Regina Caeli*. Světový den misí připadá letos na 23. října a bude to již 90. ročník připomínky této nejcharakterističtější činnosti církve, jak ji v roce 1926 ustanovil papež Pius XI.

Letošní papežské poselství nese název **Misionářská církev, svědkyně milosrdenství**. Petrův nástupce v kontextu probíhajícího Svatého roku definuje misie *ad gentes* jako „velké a nezměrné dílo duchovního i tělesného milosrdenství“. **„Církev – píše papež František – se ujímá péče o ty, kdo neznají evangelium, protože si přeje, aby všichni byli spaseni a zakusili Pánovu lásku.“**

Papež František zdůrazňuje, že **misijní poslání mají všichni věřící** a připomíná, že je dnes realizováno nejenom kněžími, řeholnicemi a řeholníky, ale také laiky a celými rodinami. Právě „rodiny – čteme v poselství – rozumějí nezřídka lépe problémům lidí a dovedou jim vhodně a často překvapivým způsobem čelit. Pozorností k životu a výraznou péčí spíše o lidi než o struktury vytvářejí s využitím všech lidských a duchovních zdrojů harmonii, vztahy, pokoj, solidaritu, dialog, spolupráci a bratrství, a to jak na poli meziosobních vztahů, tak na širším poli sociálního a kulturního života, zejména péčí o ty, kdo se nacházejí v nouzi.“

„Církev lze definovat jako matku – stojí dále v poselství – také vůči těm, kdo jednoho dne uvěří v Krista. Kéž svatý lid Boží nadále plní mateřskou službu milosrdenství, které pomáhá potkat a milovat Pána těm, kdo jej dosud nepoznali. Víra je totiž Boží dar a nikoli plod proselytismu. Roste však díky víře a dobročinné lásce hlasatelů evangelia, kteří dosvědčují Krista.“ Papež František dále zdůraznil „právo každého lidu i kultury obdržet poselství spásy, která je Božím darem pro všechny,“ a rovněž „moc evangelia přinášet radost, smíření, spravedlnost a pokoj“ do situací nespravedlnosti, válek a krizí.

V závěru Petrův nástupce vybízí všechny „diecéze, farnosti, řeholní komunity, církevní sdružení a hnutí celého světa, **aby podporovaly ty křesťanské obce, které jsou v nouzi**, a dodaly tak sílu evangelnímu zvěstování.“

17.5.2016

Světský duch rozděluje a ničí církev

Cesta, kterou ukazuje Ježíš, spočívá ve službě, ale v církvi se často vyhledává moc, peníze a samolibost – konstatoval papež František v homilii při ranní mši v kapli Domu sv. Marty. Zdůraznil dále, že křesťané musejí čelit „pokušením mondénnosti“, jež rozdělují církev, a **varoval před „kariéristy“, kteří jsou pokoušeni ničit druhé, aby „šli nahoru“.**

Ježíš ukazuje svým učedníkům cestu služby, ale oni se mezi sebou dohadují o tom, kdo z nich je největší. Papež František si vzal podnět z tohoto dnešního evangelia (Mk 9,30-37) a pozastavil se u pokušení k zesvětštění, které dnes znetvořuje křesťanské svědectví. „Ježíš mluví jazykem ponížení, smrti a vykoupení – poznamenal papež – a oni jazykem kariéristů: kdo bude mít největší moc?“

„Takové měli pokušení – řekl - **byli pokoušeni světským způsobem přemýšlení o světě.** Ptali se, kdo bude největší, a Ježíš jim říká, že ten poslední, služebník všech.“

„Na cestě, kterou nám Ježíš ukazuje, je pravidlem služba. Největším je ten, kdo nejvíce slouží, kdo nejvíce slouží druhým, nikoli ten, kdo je domýšlivý, vyhledává moc, peníze, marnivost a pýchu. Nikoli. Takoví nejsou velcí. To co se stalo apoštolům a příběh s maminkou Jana a Jakuba se každý den opakuje v církvi, v každé komunitě. »Kdo je z nás největší? Kdo poroučí?« Ambice. V každé komunitě – farnosti či instituci – se vždycky vyskytuje tato vůle po kariéře a moci.“

Také první liturgické čtení z listu sv. Jakuba (4,1-10) varuje před žádostí po moci, před nenávistí a svárností, jež ničí druhého. „Je to vzkaz i pro dnešní církve – dodal papež. Svět mluví o tom, kdo má větší moc poroučet, Ježíš prohlašuje, že přišel na svět, aby sloužil, nikoli, aby si nechal sloužit.“

„Samolibost, moc. Jakmile mám tuto vůli být u moci, tedy nikoli sloužit, ale nechat si sloužit, snažím se toho dosáhnout očerňováním a špiněním druhých. Závist a nevraživost razí cestu a boří. A to známe všichni. Děje se to v každé církevní instituci: farnosti, koleji a také na biskupstvích. Je to žádost světského ducha, který je duchem bohatství, marnivosti a pýchy.“

„Jsou to dva způsoby mluvení – pokračoval papež. Ježíš učí službě a učedníci diskutují o tom, kdo z nich je největší. Ježíš přišel sloužit a učí nás cestě křesťanského života, tedy službě a pokoře. Když velcí světci říkali, že se cítí být velkými hříšníky – dodal papež František – pak proto, že vnímali tohoto světského ducha v sobě a zakoušeli mnohá mondénní pokušení. Nikdo z nás nemůže říci: já ne, já jsem svatý a čistý.“

„Všichni jsme pokoušeni těmito věcmi, jsme pokoušeni ničit druhého, abychom postoupili výš. Je to světské pokušení, které však rozděluje a ničí církev. Není to Ježíšův Duch. Je hezké představit si tu scénu, tedy Ježíše, jak mluví k učedníkům o službě, a učedníky, kteří si říkají »lepší bude příliš se neptat, pojďme dál«, a raději potom diskutují sami mezi sebou o tom, kdo z nich bude největší. Prospěje nám přemýšlet o tom, kolikrát jen jsme to v církvi viděli a kolikrát jsme to dělali, a prosíme Pána, aby nás osvětlil a abychom chápali, že spřátelit se s tímto světem, tedy světským duchem, znamená zneprátelit se s Bohem.“

Papež František pro deník *La Croix*: Evropa nemůže otevírat brány iracionálně

Evangelizace, nulová tolerance v pedofilních kauzách, soužití křesťanů a muslimů či vztahy s lefébvristy, to jsou některá témata, o nichž mluvil papež František v obsáhlém rozhovoru pro včerejší vydání francouzského katolického deníku *La Croix*.

Jakkoli je Francie prvorozenou dcerou církve, je také periferií, kterou je třeba evangelizovat, říká papež František. Potvrzuje, že obdržel od prezidenta Hollanda i tamního episkopátu pozvání. Prozatím však nejsou stanovena žádná data. Rok 2017 se zdá být vyloučený kvůli volbám, papež však zvažuje cestu do Marseille, jako „brány otevřené Jihu světa“ a zároveň města, které dosud žádný papež nenavštívil.

Jak si má počínat církev, v níž je tak málo kněžských povolání, ptali se autoři rozhovoru Guillaume Goubert a Sébastien Maillard. **K evangelizaci nejsou nezbytně nutní kněží**, odpověděl papež František s poukazem na historický příklad Koreji, kde po dvě století uchovávali křesťanství laici. **Sílu evangelizovat dává křest a Duch svatý, kterého ve křtu dostáváme nás vede k odvážnému šíření křesťanského poselství**, dodává papež František. Připojuje varování před klerikalizací: „To je hřích, který se páchá ve dvou, jako tango - komentuje. - Kněží chtějí klerikalizovat laiky a laici chtějí být klerikalizováni z pohodlnosti. V Buenos Aires jsem znal řadu dobrých kněží, kteří když uviděli schopného laika, okamžitě volali: «Udělejme z něj jáhna!» Ne, nechme ho být laikem. V Latinské Americe je klerikalismus obzvláště rozšířený. A lidová zbožnost je tam tak silná právě proto, že je to jediná iniciativa laiků, kteří nejsou klerikální. Kněží to stále nedoceňují“ – říká papež František.

K pedofilním aférám, které v poslední době otřásají francouzskou církví, Svatý otec opakuje stanovisko svých předchůdců: „nulová tolerance“. Zároveň hájí lyonského arcibiskupa, kardinála Barbarina, na něhož se snesla obvinění ze zanedbání povinnosti. Podle papeže Františka neopomněl zavést příslušná opatření. Úvahy na téma jeho případné demise před skončením procesu proto považuje za nerozvážné.

Mons. Fellay je člověk, s nímž lze vést dialog – říká papež František k dalšímu dotazu na **začlenění Bratrstva sv. Pia X. do církevních struktur**. Přitakává, že zřízení personální prelatury pro lefébvristy je jednou z možností, nejprve je však nutné dospět k základní dohodě. „Pokračujeme pomalu a trpělivě“, dodává papež. Jak říká, na základě svých zkušeností z Argentiny **vnímá následovníky arcibiskupa Lefébvera** jako katolické disidenty, kteří milují církev, a definuje je **jako katolíky na cestě k plné jednotě**.

Není možné otevírat brány iracionálním způsobem, uznává papež František, když přijde řeč na uprchlíky. Poukazuje však na to, že je nutné klást si na prvním místě otázku „proč“ dochází k migraci, kde je příčina útěku milionů lidí. **Papež pranýřuje světový ekonomický systém založený na**

idolatrii bůžka peněz a vybízí Evropany, aby se snažili vyvarovat uzavírání přistěhovalců do ghet. „Soužití křesťanů a muslimů je možné,“ dodává František. Nemyslím si, že primární je tu dnes strach z islámu jako takového, nýbrž z Islámského státu a jeho dobyvačné války, která je částečně vyvozena z islámu. „Je pravda - pokračuje František – že idea dobývání náleží k duchu islámu, ale stejně tak by se dal interpretovat závěr Matoušova evangelia, když Ježíš vysílá své učedníky do všech národů,“ dodává papeže. Vybízí rovněž k zamyšlení nad tím, jak byl západní model demokracie vyvážen do zemí jako Irák nebo do Libye.

K otázce laickosti a náboženské svobody papež František jasně potvrzuje, že stát musí být laický. Konfesní státy končí špatně, dodává a vyslovuje se pro laický stát se solidními zákony zaručujícími náboženskou svobodu: „Všichni jsme si rovni, jakožto děti Boží anebo svojí lidskou důstojností. Každý však musí mít svobodu projevat navenek svou víru. Pokud chce muslimská žena nosit šátek, musí mít možnost tak činit, a stejně tak pokud katolík chce nosit křížek.“ **Papež František tak kriticky naráží na problém „přehnané laickosti“, která ve Francii vede k vnímání náboženství spíš jako subkultury než jako kultury v pravém slova smyslu, které náleží také určitá práva. Papež tyto sklony nazývá „dědictvím osvětenství“ a vyjadřuje přání, aby Francie v této věci postoupila dále a uznala otevřenost vůči transcendenci jako právo pro všechny.**

Jak mají katolíci hájit své přesvědčení v otázkách jako je euthanasie či sňatky homosexuálů, ptali se dále redaktori *La Croix*. V parlamentu je třeba diskutovat, argumentovat, podávat důvody, protože takto společnost roste, říká papež František. **Ve chvíli, kdy je takový zákon schválen, musí však stát také respektovat svědomí, dodává. Výhradu svědomí označuje papež za základní právo člověka, které má být uznáno ve všech právních strukturách.** „I vládní funkcionář je člověk. Stát musí brát v potaz také kritiky“ – řekl papež František v rozhovoru pro deník *La Croix*.

Syrští biskupové žádají zrušení hospodářských sankcí uvalených Evropskou unií

Syrští biskupové a řeholníci z církví různých obřadů se obracejí na Evropskou unii se žádostí, aby zastavila hospodářské sankce, uvalené na Sýrii 31. května 2011. Činí tak digitální peticí na platformě change.org. Embargo Evropské unie znemožňuje import a export, včetně ropy, blokuje investice v zemi a přeshraniční finanční transakce, zabraňuje volnému nakládání s majetkem, který mají desítky syrských společností, včetně centrální banky, uložený v Evropské unii. Společenství evropských států hospodářské sankce rok za rokem jednohlasně prodlužuje a příští rozhodování jej může čekat už 23. května, kdy se sejdou zástupci vlád a ministerstev. **Pokud by se pouze jediný člen Evropské unie vyslovil proti sankcím, nemůže být embargo na Sýrii opětovně uvaleno.**

Syrští duchovní v petici, kterou se obracejí na poslance, primátory a starosty evropských zemí, upozorňují na nespravedlivost hospodářských sankcí a požadují, aby s kroky Evropské unie byli obeznámeni všichni její občané, kteří většinou nic o embargu nevědí. Jak informuje agentura *Fides* (17.5.2016), mezi prvními petici podepsali katolický apoštolský vikář Aleppa, biskup Georges Abou Khazen, maronitský arcibiskup Aleppa Joseph Tobji, bývalý kustód Svaté země o. Pierbattista Pizzaballa, arménský katolický biskup Aleppa Boutros Marayati, syrské trapistky, sestry z kongregace Panny Marie, Matky ustavičné pomoci, řeholnice z kongregace sv. Josefa, které pracují v aleppské nemocnici Saint Louis, a řecko-katolický arcibiskup Aleppa, Jean Clément Jeanbart.

Krátký text petice zkoumá palčivé rozpory, kterými se vyznačuje evropská politika hospodářských sankcí, a s hořkostí popisuje jejich zkázonosný dopad na každodenní život syrského národa, v kontextu tragického konfliktu, který si za pět let trvání vyžádal statisíce mrtvých a donutil k exilu na šest milionů Syřanů. „V roce 2011“, čteme v textu, **„Evropská unie zahájila embargo vůči Sýrii, které definovala jako sankce vůči představitelům režimu. V roce 2012 na základě nevysvětlitelného rozhodnutí zprostila embargo ony části syrského území, které kontrolují ozbrojené džihádistské skupiny, s cílem poskytnout ekonomickou podporu takzvaným revolučním opozičním silám.“**

Jak při své nedávné návštěvě Milána vysvětlil aleppský apoštolský vikář (*La nuova bussola quotidiana*, 28.4.2016), embargo tak nebrzdí tajné obchodování se zbraněmi, zatímco posouvá do ilegality a pašeráctví někdejší legitimní obchod a projevy rodinné či občanské solidarity. Uvedme několik příkladů: blokáce peněžních transferů zamezuje zahraničním Syřanům, aby poskytovali podporu svým příbuzným ve vlasti, a naopak mnozí syrští studenti, kteří navštěvují evropské či americké univerzity díky vládním stipendiím, nemohou požívat této podpory. Nevládní charitativní organizace již nejsou s to legálně platit své zaměstnance v Sýrii a západní archeologické týmy už nejsou oprávněny k

zaměstnávání místních spolupracovníků, kteří by mohli účinně zabránit plenění archeologických nalezišť a muzeí. Sankce dopadají také na evropské firmy, kupříkladu italské výrobce textilních strojů, které dříve spolupracovaly se syrskými partnery.

V posledních pěti letech – pokračuje petice syrských biskupů a řeholníků – **hospodářské sankce proti Sýrii přispěly k rozkladu tamní společnosti, odsoudily ji k hladu, epidemiím a bídě, přivedly stát na pokraj bankrotu, a naopak podpořily aktivitu bojovných fundamentalistů, kteří dnes útočí rovněž v Evropě.** Signatáři petice poukazují na skutečnost, že Sýřané spatřují možnou budoucnost pouze v útěku z vlasti, což by nicméně nemělo být jediné řešení, které mezinárodní společenství dokáže těmto nebohým lidem nabídnout. Exodus ze Sýrie totiž naráží na mnohé obtíže, vzhledem k vyhoceným sporům ohledně migrační politiky v různých zemích Evropské unie. Syrští biskupové a řeholníci v petici podporují všechny humanitární a mírové iniciativy, které mezinárodní společenství uskutečňuje, zejména prostřednictvím obtížných mírových jednání v Ženevě. Zároveň však vyslovují naději, že na jejich žádost přijde konkrétní odpověď a že sankce, které se týkají běžného života každého Sýřana, budou s okamžitou platností odvolány.

18.5.2016

Papež: Ignorovat chudého znamená pohrdat Bohem

Na Svatopetrském náměstí se dnes dopoledne sešlo asi 35 tisíc lidí na generální audienci. V jejím úvodu bylo přečteno podobenství o boháčovi a Lazarovi z Lukášova evangelia (Lk 16, 19-20a.22.24-25) a papež František ve svojí katechezi rozvinul **téma vztahu chudoby a milosrdenství.** Oba protichůdné a vzájemně nesouvisející životní osudy bezejmenného boháče a chudého Lazara jsou dramatickou výzvou, která je určena každému. „**Boháč – řekl papež František – bude odsouzen nikoli pro svoje bohatství, nýbrž pro svoji neschopnost mít s Lazarem soucit a neochotu poskytnout mu pomoc.**“

*„Na onom světě se situace obrací. Chudák Lazar je odnesen anděly do nebe k Abrahamovi, zatímco boháč zakouší muka. Boháč tedy „zdvihl oči a viděl zdálky Abraháma a v jeho náruči Lazara“. Zdá se, že Lazara spatřuje poprvé, ale jeho slova jej prozrazují: „Otče Abraháme – říkám - slituj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň kousek prstu ve vodě a ovláží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.“ Nyní boháč Lazara poznává a žádá jej o pomoc, zatímco v životě se tvářil, že jej nevidí. Kolikrát jen mnozí lidé dělají, že nevidí chudé! Chudí pro ně neexistují. Předtím mu odmítal dát i zbytky ze svého stolu a nyní chce, aby mu přinesl něco k pití! Dosud věří, že má moc uplatňovat práva svého předchozího sociálního postavení. Abrahám prohlašuje, že jeho žádost nelze vyslyšet, a podává klíč k celému příběhu. Vysvětluje, že dobro a zlo je distribuováno tak, aby byla kompenzována pozemská nespravedlnost, a dveře, které v životě oddělovaly boháče od chudého, se proměnily ve „velikou propast“. **Dokud byl Lazar před jeho domem, existovala pro boháče možnost spásy,** totiž otevřít dveře a pomoci Lazarovi, ale nyní, když oba zemřeli, se situace stala neodčinitelnou. Vůbec zde není přímo zmiňován Bůh, avšak podobenství předkládá jasné varování: **Boží milosrdenství vůči nám se váže k našemu milosrdenství vůči bližnímu.** Když chybí to druhé, pak ani to první v našem srdci nenajde prostor, nebude moci vstoupit. **Pokud neotevřu dokořán bránu svého srdce chudému, pak zůstane zavřena také Bohu. A toto je strašné.**“*

19.5.2016

Nelze sloužit Bohu i bohatství

Sdírat druhé lidi v práci kvůli vlastnímu obohacení - to dělá pijavice a je to smrtelný hřích, konstatoval papež František v homilii při ranní mši v kapli Domu sv. Marty.

První dnešní čtení z listu sv. Jakuba (5,1-6) důrazně varuje boháče, kteří hromadí peníze tím, že připravují lidi o mzdu. „**Bohatství je samo o sobě dobré – komentoval papež – avšak je relativní, nikoli absolutní. Mýlí se ti, kdo se drží takzvané teologie prosperity, podle níž Bůh potvrzuje člověku jeho spravedlnost, když jej zahrnuje bohatstvím.** Není snadné nelpět na bohatství srdcem. Nelze sloužit Bohu i bohatství. Majetek může být jako okovy, které připravují o svobodu následovat Ježíše. »Mzda, o kterou jste ošidili sekáče, kteří vám požali pole – říká sv. Jakub – křičí a křik vašich ženců pronikl k sluchu Pána zástupců« (Jak 5,4).“

„Když bohatství vzniká sdíráním lidí a vykořisťováním jejich práce, boháči sdírají lidi a ti se stávají otroky. Pomysleme však na dnešní dobu. Tady i na celém světě se děje totéž. »Chci pracovat.« - »Dobře. Dám ti smlouvu od září do června.« - Bez sociálního a zdravotního pojištění. V červnu jej propustí a v červenci a srpnu má jíst vzduch. A v září jej zase zaměstnají. Ti kdo si takto počínají, jsou skutečné pijavice. Žijí z toho, že pouštějí lidem žilou a činí z nich otroky práce.“

Papež František pak přibližuje, co slyšel od jedné dívky, která našla práci na jedenáct hodin denně za 650 euro měsíčně na černo. Bylo jí řečeno: »Jsi-li pro, ber, pokud ne, můžeš jít. Za tebou čekají ve frontě další.« Tito boháči – poznamenal papež – hromadí majetek a apoštol jim říká: »krmili jste se i tehdy, když už nastávala řež« (v.5) Krev všech těchto lidí, kterou jste sáli – řekl dále papež – a z níž jste žili, je křikem, který volá k Pánu, je voláním po spravedlnosti. Sdíraní lidí je dnes skutečné otrokářství. Mysleli jsme si – dodal – že otroci už neexistují, ale existují. Je pravda, že nejsou bráni z Afriky a prodáváni do Ameriky. Nikoli, ale jsou v našich městech. Existují totiž podnikatelé, kteří lidem ukládají práci za nespravedlivých podmínek.“

„Včera na audienci jsme rozjímali o boháčovi a Lazarovi. Tento bohatec byl ve svém světě, nevšiml si toho, že na druhé straně dveří jeho domu někdo hladověl. Toto je však horší. Onen bohatec byl nevšimavý a nechal druhého zemřít hladem. Tohle je však horší. Takto nechávám lidi o hladu a profitují z jejich práce! Znamená to žít z jejich krve. A to je smrtelný hřích. Je to smrtelný hřích. A je třeba mnohého pokání, je třeba mnohé odčinit, aby se došlo obrácení z tohoto hříchu.“

Papež pak vzpomněl na smrt jistého lakomce, o kterém lidé žertovali: »Byl to nezdařený pohřeb, protože nebylo možné zavřít rakev. Dotyčný si totiž chtěl vzít svůj majetek s sebou, ale nevešel se tam.« - „Nikdo si svůj majetek nemůže vzít s sebou,“ dodal papež.

„Mysleme na toto drama dneška, na sdírání lidí, na krev lidí, z nichž jsou otroci. Obchodníci s lidmi nejsou jenom ti, kdo kupují prostitutky a děti na práci. **Existuje i »civilizovanější« obchod: »Budu ti platit jenom potud, bez dovolené a bez zdravotního a sociálního pojištění. Všechno na černo. Ale já zbohatnu!«.** Kéž nám Pán dá pochopit onu jednoduchou věc, o níž mluví Ježíš v dnešním evangeliu (Mk 9,41-50). Cennější je jedna číše vody podaná v Kristově jménu než všechna bohatství nahromaděná sdíráním lidí.“

Kardinál Sarah vyzval Američany k odvážné obraně rodiny

V současném sporu o rodinu nejde o konflikt dvou konkurenčních vizí, nýbrž o obranu nás samotných, našich dětí a budoucích generací před démonickou ideologií, podle níž dítě nepotřebuje otce a matku a která popírá lidskou přirozenost s cílem vzdálit od Boha celé generace – řekl ve Washingtonu kardinál Robert Sarah. Jak dodal, ďábel dnes cíleně napadá rodiny, protože si uvědomuje, jak velkou roli sehrávají ve výchově dětí k víře. Právě od svých rodičů se děti učí obětavé a zodpovědné lásce. Rozvody, nezávazná soužití či tzv. manželství homosexuálů jim ubližují, vštěpují jim hlubokou pochybnost o lásce samotné a spolu s tím jim také znesnadňují otevřenost vůči Bohu.

Prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti vyčetl Američanům, že namísto boje o rodinu akceptují a tolerují veškeré formy nemorálnosti, ba dokonce je považují za obecné dobro. Jejich legalizace není žádným řešením. Je to jako obvazování infikované rány – řekl kardinál Sarah. Poznamenal také, že ve jménu tolerance se usiluje rovněž o změnu učení církve o manželství, sexualitě a o člověku.

Katolíci se mají řídit příkladem sv. Jana Křtitele, mučedníka svatosti manželství. Církev musí odvážně hájit rodinu a neohroženě pozvednout hlas, aby demaskovala pokrytce, manipulátory a falešné proroky. Šéf vatikánského úřadu zdůraznil, že papež František otevřeně a odvážně hájí učení církve o potratech, homosexualitě, umělém oplodnění a výchově dětí. Varoval také, že křesťany v této situaci čeká stále větší pronásledování. Nejen fyzické, ale také politické, ideologické a kulturní, které je stejně bolestné, ale lépe se ukrývá – řekl ve Washingtonu kardinál Sarah.

20.5.2016

Papež František: Ježíš nesmlouvá o pravdě - ale je milosrdný

Hlásání Boží pravdy se nikdy nemá oddělovat od pochopení pro lidskou slabost. Ježíš tomu učí v evangeliu a papež František na to dnes poukázal při mši svaté v Domě svaté Marty v komentáři k perikopě, v níž Ježíš rozmlouvá s farizeji o cizoložství. **Kristus překonává lidské pojetí, které by chtělo redukovat Boží pohled na „kazuistickou rovnici“.**

Farizeové a zákoníci chtějí nastražit na Ježíše léčky, aby mohli vyjít do protiútoků, podlomit jeho autoritu a morální kredit, kterému se těší mezi lidmi. O jedné z nich mluví dnešní evangelium (Mk 10,1-12), v němž se farizeové ptají, zda je dovoleno rozvést se se ženou. Papež František mluví v té souvislosti o léčce kazuitiky, nastražené „malou skupinkou osvěcených teologů“, přesvědčených, že „mají veškeré poznání a moudrost Božího lidu“. Ježíš z této nástrahy vychází tak, že poukáže „k plnosti manželství“. Podobně to udělal už v minulosti se saduceji, připomíná papež, ohledně ženy, která měla sedm manželů. Ježíš odpověděl, že při vzkříšení nebude ženou nikoho, protože v nebesích se nežení a nevdává. Tehdy, poznamenal papež, Kristus odkazoval k eschatologické plnosti manželství. S farizeji poukazuje na harmonickou plnost stvoření: „Bůh je stvořil jako muže a ženu“ a „ti dva budou jedno tělo“.

„Nejsou už dva, nýbrž jsou jedno tělo. A tedy člověk nerozlučuj to, co Bůh spojil. Jak v případě levirátu tak v tomto případě mluví Ježíš z pozice tvrdé, zdrcující pravdy – protože pravda je taková! - Vždy vychází z plnosti! Ježíš nikdy nesmlouvá o pravdě. Oproti tomu tato malá skupinka osvěcených teologů vždy o pravdě smlouvala, snižovala ji na kazuistiku. Ježíš o pravdě nesmlouvá. Toto je pravda o manželství, žádná jiná.“

Avšak Ježíš – pokračoval papež František – je tak milosrdný a tak veliký, že nikdy nezavírá bránu hříšníkům. Neomezuje se proto na hlásání Boží pravdy, ale ptá se farizeů, co ustanovil Mojžíš v zákoně. A když farizeové odpoví, že v případě cizoložství je dovoleno napsat „rozlukový lístek“, Kristus odpovídá, že tato norma byla ustanovena „pro tvrdost vašeho srdce“. **Ježíš totiž vždy rozlišuje mezi pravdou a „lidskou slabostí“**, nesnaží se slovíčkařit – vysvětluje papež František:

*„V tomto světě, v němž žijeme, v této kultuře provizorního, je tato existence hříchu velice silná. Když však Ježíš připomíná Mojžíše, říká nám: «Ovšem, je tu tvrdost srdce, je tu hřích, něco se ale dá dělat: odpuštění, porozumění, doprovázení, začleňování, rozlišování v těchto případech.... Ale přesto... pravda není nikdy na prodej!» **A Ježíš je s to vyslovit tuto tak velikou pravdu a zároveň mít velké pochopení pro hříšníky a pro slabé.**“*

Ježíš nás tedy učí dvěma věcmi: pravdě a porozumění, tomu, co „osvěcení teologové“ nedokáží, protože uvízli v pasti matematických rovnic, v uvažování typu „je to možné – není to možné“ a nejsou tedy schopni rozevřít širší horizonty ani lásku pro lidskou slabost. Stačí pohlédnout na „jemnost“, s níž jedná Ježíš s cizoložnicí, která má být kamenovaná: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš,“ uzavírá papež František:

*„**Kéž nás Ježíš naučí, abychom srdcem velmi Inuli k pravdě, a zároveň měli v srdci velké pochopení a doprovázení pro všechny naše bratry, kteří jsou v těžkostech. Toto je dar, to nás učí Duch svatý a nikoli oni osvěcení učenci, kteří k tomu, aby nás mohli učit, potřebují zredukovat Boží plnost na kazuistickou rovnici. Kéž nám Pán dá tuto milost.**“*